

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120250841
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jamrišková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6120250841.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD., členov senátu JUDr. Mariána Blahu a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci navrhovateľa PPS Group a. s., so sídlom Tajovského 7, 962 12 Detva, IČO: 36 011 509, právne zast. FUTEJ & Partners, s.r.o., so sídlom Radlinského 2, 811 07 Bratislava, IČO: 35 955 341 proti odporcovi SIMAG Slovakia, s.r.o., so sídlom Zvolenská cesta 4122/18, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 44 209 835, o návrhu na vykonanie súpisu hnutelných vecí, o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 63Cb/30/2020-33 zo dňa 27. apríla 2020 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 63Cb/30/2020-33 zo dňa 27. apríla 2020 p o t v r d z u j e.
- II. Odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím zamietol návrh navrhovateľa na vykonanie súpisu hnutelných vecí, doručený okresnému súdu dňa 05.03.2020 a odporcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa domáhal, aby súd vydal poverenie na vykonanie súpisu zadržaných hnutelných vecí povinného nachádzajúcich sa v nebytovom priestore v okrese Detva, v obci Dúbravy, v kat. ú. J., zapísanej na LV č. XXX, na parc. č. 1257, popis stavby skúšobňa nakladačov pre súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorský Zvolen, so sídlom Borovianská cesta 17, Zvolen. Zároveň požadoval náhradu trov konania vo výške 100 %.

3. Navrhovateľ odôvodnil návrh tým, že s odporcom uzavrel dňa 01.02.2013 Zmluvu o nájme nebytových priestorov č. 78/ZONP/2010, na základe ktorej navrhovateľ prenajal odporcovi nebytový priestor o výmere 769,3 m², spevnenú plochu o výmere 680 m², ktoré sú súčasťou nehnuteľnosti patriacej do vlastníctva navrhovateľa. V zmysle čl. VII. bod 2 zmluvy sa odporca zaviazal platiť spoločnosti navrhovateľa nájomné 18.902,51 Eur ročne bez DPH v mesačných splátkach po 1.575,21 Eur bez DPH. Na nájomnom povinný dlhuje prenajímateľovi sumu 15.122 Eur s DPH. Navrhovateľ uviedol, že má informácie o tom, že povinný má prevádzku v prenajatom nebytovom priestore zatvoriť a presunúť sa na iné miesto a za týmto účelom niektoré veci z nebytového priestoru odviezol. Tvrdil, že v prenajatom priestore sa nachádzajú hnutelné veci vo vlastníctve povinného, a to technické vybavenie a stroje. K týmto veciam si spoločnosť navrhovateľa uplatňuje zádržné právo, po prvý raz uplatnené dňa 27.02.2020. Navrhovateľ preto v zákonnej lehote 8 dní žiada o súpis zadržaných hnutelných vecí osobou poverenou súdom, pričom od súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorský úrad Zvolen so sídlom vo Zvolene, má predbežnú dohodu o uskutočnení súpisu uvedených hnutelných vecí.

4. Okresný súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob 76/2017 zo dňa 13.03.2018, vydaného v súvislosti so súdnym poplatkom za návrh na spísanie hnutelných vecí a uviedol, že s ohľadom na charakter uplatňovaného nároku (obdobný nárok v danej veci) ide o nesporné

konanie, keďže navrhovateľ sa v predmetnej veci domáha súpisu majetku nájomcu, ktorý zadržal na zabezpečenie svojho nároku na nájomnom. Návrh na vykonanie súpisu hnutelných vecí je úkonom podľa § 632 Občianskeho zákonníka a aj keď Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) neupravuje otázku súpisu hnutelných vecí, jedinou relevantnou právnou úpravou zostáva ust. § 672 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), podľa ktorého osobou poverenou súdom mohol byť súdny exekútor v spojitosti s právnou úpravou § 2 ods. 2 a § 193 ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, podľa ktorého exekútor môže vykonať v rámci ďalšej činnosti aj úkony, na ktoré ho rozhodnutím poveril súd. Okresný súd na základe uvedeného dospel k záveru, že danom prípade ide o nesporné konanie a podľa čl. 3 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia toho alebo iného zákona, ktorá upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšie posudzovanej veci. Podľa čl. 3 ods. 3 CMP, ak takéhoto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by prijal, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princíp všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

5. Okresný súd ďalej uviedol, že návrh je podaním, ktoré spĺňa všetky všeobecné náležitosti podania podľa § 127 CSP, pričom pre absenciu osobitnej zákonnej procesnej úpravy tohto konania tu do úvahy neprichádzajú žiadne ďalšie osobitné obsahové náležitosti tohto podania a preto neprichádza do úvahy ani postup podľa § 129 CSP (výzva na odstraňovanie väd podania). Neunesenie dôkazného bremena má za následok zamietnutie návrhu. Súd preto skúmal, či pre vyhovie uvedenému návrhu sú splnené podmienky.

6. Na základe toho, že navrhovateľ k návrhu pripojil Zmluvu o nájme nebytových priestorov, vrátane Dodatku 4, zo dňa 31.05.2010, z ktorej je preukázaný nájomný vzťah a na základe Listu vlastníctva č. XXX dospel okresný súd k záveru, že je preukázaná podmienka existencie nájomného vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom.

7. Okresný súd odôvodnil zamietnutie návrhu tým, že navrhovateľ nepreukázal splnenie viacerých podmienok pre vyhovie návrhu na vykonanie súpisu hnutelných vecí.

8. Za nesplnené považoval okresný súd preukázanie existencie pohľadávky prenajímateľa voči nájomcovi titulom nezaplateného nájomného. Navrhovateľ v podanom návrhu uviedol, že v zmysle čl. 7 bod 2 zmluvy, bol odporca povinný uhrádzať spoločnosti navrhovateľa nájomné, pričom dlh na nájomnom ku dňu podania návrhu, t. j. k 05.03.2020 činí sumu 15.122,- Eur s DPH. Okresný súd mal uvedenú skutočnosť o povinnosti platiť nájomné a o výške ročného nájmu preukázanú z Dodatku 4 k Zmluve o nájme nebytových priestorov, kde v čl. 2 bod 2.2, sa nahradilo pôvodné znenie upravené Dodatkom č. 2. Tento bol uzavretý dňom 19.10.2017. Okresný súd uviedol, že záložné, ako aj zádržné právo prenajímateľa zabezpečuje len pohľadávky prenajímateľa na nájomnom a jeho príslušenstve (napr. úroky z omeškania). Teda prenajímateľ nemôže zadržať hnutelné veci nájomcu z dôvodu iného jeho nároku. Na základe predloženej nájomnej zmluvy bol prenajímateľ oprávnený účtovať okrem nájomného i zmluvnú pokutu vo výške 1.000,- Eur za každé zistené porušenie povinnosti (čl. 9 zmluvy). Žalobca v návrhu citoval výšku dlhu, avšak nepredložil ohľadne jeho existencie a výšky, rovnako i splatnosti listinné dôkazy, ani to, čo obsahuje ním určená predmetná suma, napriek jeho tvrdeniu, že ide o nájomné. Navrhovateľ preto nepreukázal túto podmienku pre vyhovie návrhu, keďže bez predloženia týchto listinných dôkazov súd nevedel posúdiť, čo je predmetom dlžnej sumy odporcu voči navrhovateľovi.

9. Okresný súd uviedol, že ďalšou podmienkou vyhovie návrhu je, že zadržovaná vec, o ktorej spísanie navrhovateľ žiada, má povahu hnutelnej veci. Žalobca v žalobnom návrhu tvrdil, že sa jedná o technické vybavenie a stroje. Ich bližšiu špecifikáciu súdu nepredložil, ani ich súpis. Z tohto dôvodu má súd za to, že navrhovateľ o tvrdení skutočnosti neunesol dôkazné bremeno.

10. Za nesplnené považoval okresný súd aj preukázanie tvrdenia, že nájomca sa sťahuje, alebo z nehnuteľného predmetu nájmu odstraňuje veci. Žalobca v návrhu tvrdil, že spoločnosť navrhovateľa má len informácie o tom, že povinný, teda odporca, prevádzku v nebytovom priestore mieni zatvoriť a presúva na iné miesto, za ktorým účelom niektoré veci už z nebytového priestoru odviezol. Tieto však nešpecifikoval a ani o svojom tvrdení nepredložil dôkaz. Prenajímateľ pritom nemá právo zadržať veci nájomcu v situácií, kedy len hrozí, že sa bude sťahovať alebo odstraňovať veci z predmetného

nájmu. Z predmetného návrhu prenajímateľa nevyplýva, že by medzi subjektmi malo dôjsť k ukončeniu nájomného vzťahu a teda navrhovateľ nevie určiť deň, kedy nájomca by bol povinný vypratať priestory.

11. Napokon okresný súd uviedol, že podmienkou pre vyhoviecie návrhu je preukázanie skutočnosti, že žiadosť o vykonanie súpisu bola podaná do 8 dní od zadržania vecí. Žalobca pritom tvrdil, že po prvý raz bolo ním uplatnené zádržné právo dňa 27.02.2020, pričom na toto svoje tvrdenie nepreukázal žiaden listinný dôkaz, teda neunesol o svojom tvrdení dôkazné bremeno. Rovnako na túto skutočnosť nepredložil prípadné oznámenie navrhovateľa o uplatnení zádržného práva doručené nájomcovi, z ktorého listinného dôkazu by bol zrejmý dátum zadržania hnutelných vecí. Pritom uplynutím zákonom stanovenej 8 dňovej lehoty pre podanie návrhu na súd, zádržné právo zaniká. Neunesenie dôkazného bremena k tejto podmienke má za následok zamietnutie návrhu.

12. Okresný súd v poučení rozhodnutia uviedol, že proti výroku 1/ tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 CSP a § 357 CSP a contrario). Proti výroku o trovách konania je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia vo vyhotovení dvojmo alebo ústne do zápisnice prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

13. Proti rozhodnutiu okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. b), d), g) a h) CSP. Namietol, že okresný súd pri posudzovaní vecí vychádzal z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Cob/76/2017, na základe ktorého posúdil vec ako nesorové konanie podľa Civilného mimosporového poriadku. Poukázal na to, že novšia aplikačná prax krajských súdov vrátane rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/158/2019 zo dňa 27.02.2020 posudzuje totožný nárok podľa analogického použitia procesnej právnej úpravy obsiahnutej v CSP upravujúcej postup súdu pri konaní a rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia majúca za to, že si to vyžaduje povaha vecí - potreba čo najrýchlejšieho rozhodnutia o návrhu na vykonanie súpisu hnutelných vecí vyplývajúce z ust. § 672 ods.2 OZ. Navrhovateľ uviedol, že hoci procesný postup súdu pri rozhodovaní o daných otázkach CSP absentuje, má za to, že súd postupom podľa čl. 4 ods.1 CSP mal použiť analogicky reguláciu neodkladných opatrení, ktoré je svojim obsahom a účelom najbližšie postupu, ktorý bol žiadaný návrhom s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom neodkladného opatrenia. Z vyššie uvedeného dôvodu žalobca podal aj odvolanie, keďže má za to, že sa malo analogicky použiť ustanovenia Civilného sporového poriadku o neodkladných opatreniach a teda v zmysle § 357 písm. d) CSP je odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia prípustné.

14. Navrhovateľ v odvolaní namietol, že napriek skutočnosti, že okresný súd v konaní aplikoval CMP nie je zrejmé, prečo v prípade, ak považoval návrh za neúplný, striktne aplikoval zásadu koncentrácie, na doplnenie návrhu či jeho príloh navrhovateľa nevyzval a následne v odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno. Podľa § 34 CMP sa pritom ustanovenia CSP o prostriedkoch procesného útoku či koncentracii v konaniach podľa CMP nepoužívajú. Navrhovateľ mal za to, že okresný súd ho mal vyzvať na doplnenie návrhu, a to na o písanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a pripojenie listinných dôkazov, na ktoré sa odvoláva. Okresný súd však posúdil podanie ako podanie neúplné. Podľa názoru okresného súdu neobsahuje opísanie rozhodujúcich skutočností osvedčujúcich dôvodnosť vykonania súpisu hnutelných vecí v zmysle § 672 ods. 2 OZ, najmä preukázanie existencie nájomného vzťahu, preukázanie existencie neuhradeného splatného nájomného, skutočnosť že nájomca odstraňuje veci z predmetu nájmu alebo sa z predmetu nájmu sťahuje, skutočnosť že došlo k zadržaniu hnutelných vecí nájomcu a dodržanie 8-dňovej lehoty na podanie návrhu na začatie konania o vydanie poverenia na vykonanie súpisu hnutelných vecí súdom. Súd však žalobcu v zmysle § 129 CSP nepoučil, že ak podanie v súdom určenej lehote nedoplní alebo neopraví, súd jeho podanie odmietne. Navrhovateľ je vzhľadom na uvedené toho názoru, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené.

15. Navrhovateľ namietol, že nie je zrejmé, prečo okresný súd v poučení nepripustil možnosť podať odvolanie proti uzneseniu, keď § 60 CMP túto možnosť pripúšťa. Vzhľadom na uvedené má navrhovateľ za to, že okresný súd na základe dôkazov, výlučne listín pripojených k návrhu dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne vec nesprávne právne posúdil, keď nesprávne aplikoval ustanovenia CMP. Zároveň konaním súdu došlo k porušeniu práva navrhovateľa na spravodlivý proces v značnom

rozsahu, keď došlo zo strany súdu k porušeniu zákazu prekvapivých rozhodnutí, zákazu ľubovôle, práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia, práva na preskúmanie rozhodnutia, práva byť vypočutý, práva navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim.

16. Navrhovateľ zotrval na závere, že v návrhu boli osvedčené všetky podmienky na to, aby bol súdom nariadený súpis hnutelných vecí. Poukázal na to, že na jednej strane okresný súd navrhovateľovi vytkol nepreukázanie dlhu odporcu na nájomnom, zároveň však skonštatoval, že povinnosť odporcu platiť nájomné preukázaná bola. V tejto súvislosti navrhovateľ namietol, že nie je možné spravodlivo od neho požadovať preukázanie, že odporca nezaplatil. Nezaplatenie sa nedá dokázať, dokázať sa dá výlučne opak - zaplatenie, čo by mohol urobiť odporca, ak by túto skutočnosť rozporoval. Navrhovateľ má za to, že v tomto prípade je potrebné rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia niečoho majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/13/2009 zo dňa 24.02.2010.

17. Ohľadom výšky dlhu namietol konštatovanie okresného súdu, že súd nevedel posúdiť, čo je predmetom dlžnej sumy odporcu voči navrhovateľovi, pričom okresný súd konštatoval, že odporca mohol byť povinný na zaplatenie aj zmluvnej pokuty, čo pravdepodobne viedlo okresný súd k vyššie uvedenému záveru. Navrhovateľ odmietol akúkoľvek pochybnosť o existencii dlhu na nájomnom, keďže v podanom návrhu explicitne uviedol, že suma 15.122,- Eur je konkrétne dlh na nájomnom popri iných pohľadávkach navrhovateľa voči odporcovi. Týmto ďalším pohľadávkam sa v podanom návrhu navrhovateľ ďalej nevenoval práve z dôvodu, že tieto nie sú dôvodom na uplatnenie zádržného práva.

18. Navrhovateľ vyhodnotil ako nezrozumiteľné odôvodnenie bodu 8 rozhodnutia okresného súdu, v ktorom tento uviedol, že neunesol dôkazné bremeno o tom, že predmetom súpisu majú byť hnutelné veci. Pripomenul, že v návrhu explicitne uviedol, že predmetom súpisu má byť technické vybavenie a stroje, ktoré sa nachádzajú v predmetnej nehnuteľnosti. Mal za to, že je logickým nezmyslom preukazovať to, že v nehnuteľnosti sa nachádzajú hnutelné veci a nie nehnuteľnosti. Pokiaľ okresný súd ako dôvod odmietnutia návrhu na vykonanie súpisu uviedol, že navrhovateľ nešpecifikoval veci a nepredložil súpis vecí, ktoré majú byť predmetom súpisu, tak súd postupoval nad rámec zákonných požiadaviek, pretože z nijakého právneho predpisu nevyplýva povinnosť navrhovateľa predložiť súpis vecí, o ktorých spísanie žiada súd a teda toto nemôže predstavovať dôvod na odmietnutie takéhoto návrhu.

19. Navrhovateľ uviedol, že okresný súd konštatoval v bode 9 absenciu preukázania ukončenia nájomného vzťahu navrhovateľa a odporcu, pričom nie je zjavné, z akého dôvodu a zároveň navrhovateľovi nie je zjavné, akým spôsobom by povinnosť vypratať prenajaté priestory mala predstavovať podmienku pre vykonanie súpisu hnutelných vecí. Ak by však súd napriek uvedenému trval na riešení, navrhovateľ navrhol vypočúť zamestnancov navrhovateľa, ktorí môžu poskytnúť svedectvo o tom, ako navrhovateľ dospel k záveru, že odporca sa z predmetu nájmu sťahuje, resp. z neho odstraňuje veci, pričom navrhol vypočutie T. T. U., N. Y. R., T. J. P., T. T. a J. V..

20. Navrhovateľ uviedol, že záver súdu podľa bodu 10 napadnutého uznesenia nie je správny, pretože z nejakého právneho predpisu nevyplýva, že by súd nemohol vydať poverenie na výkon súpisu hnutelných vecí, ak by takýto návrh bol podaný po uplynutí lehoty 8 dní od zadržania vecí. Dôsledkom takéhoto oneskorenia nie je nemožnosť vykonania súpisu, ale iba oprávnenie požadovať vydanie zadržaných vecí ich vlastníkom. Automatický predpoklad, že uplynutím 8-dňovej lehoty si vlastníci vecí nárokuje na ich vydanie je zo strany okresného súdu porušením rovnosti sporových strán, nakoľko sa tak poskytuje ochrana iba predpokladaného práva strany namiesto práva, ktoré sa skutočne uplatňuje. Nie je totiž vylúčené, že aj vlastníci vecí opomenie žiadať vydanie týchto vecí. Bez ohľadu na uvedené však navrhovateľ uviedol, že k zadržaniu vecí došlo skutočne dňa 27.02.2020 tak, ako je to uvedené v podanom návrhu a na dôkaz tejto skutočnosti navrhol vypočúť opätovne zamestnancov navrhovateľa, ktorí boli priamo pri uplatnení zádržného práva, ako aj osoby z radov pracovníkov samotného odporcu a navrhol vypočúť N. Y. R., T. J. P., T. T. a J. V.. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie a rozhodnutie.

21. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods.1 a § 385 ods.1 CSP v rozsahu podaného odvolania bez nariadenia pojednávania.

22. Podľa § 193 písm. d) zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len EP), exekútor môže v rámci ďalšej činnosti vykonávať úkony, na ktoré ho rozhodnutím poverí súd.

23. Podľa § 672 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), na zabezpečenie nájomného má prenajímateľ nehnuteľnosti záložné právo k hnutelným veciam, ktoré sú na prenajatej veci a patria nájomcovi alebo osobám, ktoré s ním žijú v spoločnej domácnosti, s výnimkou vecí vylúčených z výkonu rozhodnutia.

24. Podľa § 672 ods. 2 OZ, záložné právo zanikne, ak sú veci odstránené skôr, než boli spísané osobou poverenou súdom, ibaže by boli odstránené na úradný príkaz a prenajímateľ ohlásí svoje práva na súde do ôsmich dní po výkone. Ak sa nájomca sťahuje alebo ak sa odstraňujú veci, napriek tomu, že nájomné nie je zaplatené alebo zabezpečené, môže prenajímateľ zadržať veci na vlastné nebezpečenstvo, do ôsmich dní však musí žiadať o súpis osobou poverenou súdom, alebo musí veci vydať. Osobou poverenou súdom môže byť aj súdny exekútor.

25. Podľa čl. 4 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak sa právne vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

26. Podľa § 324 ods. 1 CSP per analogiam, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

27. Podľa § 329 ods. 2 CSP per analogiam, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súd prvej inštancie.

28. Podľa § 357 písm. d) CSP per analogiam, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

29. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí uviedol poučenie, v zmysle ktorého proti výroku o zamietnutí návrhu na vykonanie súpisu hnutelných vecí nie je prípustné odvolanie, pričom poukázal na ust. § 355 ods. 2 CSP a § 357 CSP a contrario. Vzhľadom na uvedené bol odvolací súd povinný primárne preskúmať, podľa ktorého procesného predpisu je nutné postupovať v konaní o nariadenie súpisu hnutelných vecí a či v rámci upravených procesných pravidiel je odvolanie voči takémuto rozhodnutiu okresného súdu prípustné alebo nie.

30. Odvolací súd sa stotožnil s námietkou navrhovateľa, že okresný súd mal vo veci aplikovať Civilný sporový poriadok a nie Civilný mimosporový poriadok. Ustálená judikatúra okresných aj krajských súdov vychádza z toho, že žiaden procesný predpis - Civilný sporový poriadok a ani Civilný mimosporový poriadok - explicitne neupravuje konanie o návrhu na vykonanie súpisu hnutelných vecí, avšak toto konanie má svojou povahou najbližšie k zjednodušeným skráteným konaniam, v ktorých súd bez zbytočného odkladu rozhoduje na základe osvedčenia údajov uvedených v návrhu, teda ku konaniu o nariadenie neodkladného opatrenia.

31. Treba pripustiť, že aj Civilný mimosporový poriadok obsahuje v tretej časti „niektoré ustanovenia o neodkladných a iných opatreniach súdu“. Tieto sa však vzťahujú na osobitné konania, ktoré prebiehajú podľa Civilného mimosporového poriadku a ide iba o špeciálnu úpravu, ktorá predstavuje lex specialis špecifikáciu k ustanoveniam upravujúcim neodkladné opatrenia podľa Civilného sporového poriadku. Konanie o návrhu na súpis hnutelných vecí však nie je predmetom osobitných konaní upravených podľa Civilného mimosporového poriadku, preto nie je dôvod aplikovať „niektoré ustanovenia o neodkladných opatreniach“ súdu v zmysle tretej časti Civilného mimosporového poriadku a je nutné aplikovať všeobecné ustanovenia o neodkladných opatreniach, ktoré sú však upravené v Civilnom sporovom poriadku, podľa ktorého preto treba aj postupovať.

32. V danom prípade sa podľa Civilného sporového poriadku postupuje v dôsledku analogickej podobnosti konania o nariadení neodkladného opatrenia, nie v dôsledku posúdenia predmetu sporu z povahy jeho sporového alebo nesporevaného konania. Preto nie je možné aplikovať posúdenie sporovosti

alebo nesporovosti tak, ako bola vyhodnocovaná vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave v súvislosti s rozhodnutím o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh na spísanie hnutelných vecí.

33. Návrh na vydanie poverenia na vykonanie súpisu hnutelných vecí nie je priamo návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, je mu iba svojou povahou blízke. Preto sa aplikácia ustanovení súvisiacich s rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aplikuje iba analogicky, a to v zmysle čl. 4 ods.1 CSP, v zmysle ktorého ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, tak sa posúdi podľa toho ustanovenia, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Z uvedeného dôvodu odvolací súd postupoval podľa § 324 a nasl. CSP per analogiam a o veci rozhodol podľa procesných ustanovení upravujúcich konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Keďže voči rozhodnutiu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je v zmysle § 357 písm. d) odvolanie prípustné, okresný súd sporové strany nesprávne poučil, že voči jeho rozhodnutiu odvolanie prípustné nie je. Na základe toho odvolací súd odvolanie navrhovateľa prejednal a rozhodol o ňom.

34. I keď okresný súd na základe vyššie uvedeného nesprávne aplikoval procesnú normu, čo sa odrazilo najmä v poučení o neprípustnosti odvolania voči rozhodnutiu o zamietnutí návrhu, z hľadiska hmotného práva správne posudzoval podmienky nariadenia súpisu hnutelných vecí v zmysle § 672 ods. 2 OZ. Nesprávne uvedenie procesného predpisu tak nepredstavuje pre navrhovateľa odňatie jeho procesných práv, keďže odvolací súd mu právo na podanie odvolania priznal v zmysle CSP a iné procesné práva navrhovateľovi v dôsledku aplikácie CMP upreté neboli.

35. Navrhovateľ v odvolaní namietol, že okresný súd ho nevyzval na doplnenie návrhu v prípade, ak mal za to, že návrh je neúplný a naopak na základe návrhu dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno. Podľa navrhovateľa ho mal okresný súd vyzvať na doplnenie návrhu, a to na opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a na pripojenie listinných dôkazov, na ktoré sa odvoláva. S uvedeným tvrdením navrhovateľa nie je možné súhlasiť. Odhliadnuc od toho, že návrh na vykonanie súpisu hnutelných vecí bol spísaný právnym zástupcom navrhovateľa a teda osobou s právnym vzdelaním, ktorá si musí byť vedomá, že v návrhu je nevyhnutné opísať rozhodujúce skutočnosti, označiť dôkazy na ich preukázanie a pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, je treba odlíšiť neúplný návrh od návrhu, ktorý síce obsahuje skutkové tvrdenia navrhovateľa, ku ktorému sú aj pripojené dôkazy navrhované navrhovateľom, avšak z týchto skutkových tvrdení a z pripojených dôkazov nevyplýva, že by svoje tvrdenia aj osvedčil. Osvedčenie tvrdených skutočností je vyjadrením stavu, že to čo navrhovateľ tvrdí, môže súd považovať za dostatočne pravdepodobné a zároveň, že z tvrdení navrhovateľa vyplýva, že sú splnené zákonom vyžadované podmienky pre priznanie nároku navrhovateľovi.

36. Navrhovateľ vo svojom návrhu tvrdil, že medzi ním a odporcom bol uzavretý nájomný vzťah, tvrdil že odporca mu dlží nájomné, tvrdil že má informácie o tom, že povinný má prevádzku v nebytovom priestore zatvoriť a presunúť na iné miesto a tvrdil aj to, že si uplatnil 27.02.2020 zádržné právo k veciam vo vlastníctve odporcu, pričom sa jedná o technické vybavenie a stroje. Vzhľadom na návrh na vykonanie súpisu hnutelných vecí tak navrhovateľ uviedol skutkové tvrdenia a k týmto skutkovým tvrdeniam nebol súd povinný ho vyzývať, aby doplnil ďalšie nové skutkové tvrdenia. Zároveň k návrhu priložil listiny, ktoré považoval za potrebné, konkrétne dodatok 4 k zmluve o nájme nebytových priestorov, zmluvu o nájme nebytových priestorov a rozpis nájomného. Úlohou okresného súdu tak bolo posúdiť, či z uvedených skutkových tvrdení a priložených dôkazov vyplýva osvedčenie tvrdených skutočností a nebol dôvod vyzývať navrhovateľa na to, aby opísal rozhodujúce skutočnosti, označil dôkazy na ich preukázanie a pripojil listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva tak, ako sa toho domáha navrhovateľ v odvolaní. Uvedené platí zhodne pre Civilný sporový poriadok, ako aj Civilný mimosporový poriadok, rozdiel je v tom, že v prípade konaní podľa Civilného mimosporového poriadku sa nepoužijú ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany a koncentrácii konania a preto je aj v priebehu konania možné ďalšie skutkové tvrdenia a ďalšie dôkazy dopĺňať, na rozdiel od Civilného sporového poriadku, kedy je možnosť uvádzať nové skutkové tvrdenia a navrhovať vykonanie dokazovania limitovaná koncentráciou konania. V danom prípade, keďže ide o konanie analogické návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, bolo povinnosťou navrhovateľa uviesť dôvody, pre ktoré sa domáha, aby mu súd priznal nárok na vykonanie súpisu hnutelných vecí a rovnako tieto dôvody osvedčiť už priamo v návrhu, pretože súd prvej inštancie rozhoduje výlučne na základe informácií uvedených v návrhu a odvolací súd je v zmysle ustanovení o konaní upravujúcim nariadenie

neodkladného opatrenia viazaný skutkovým stavom v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods.2 CSP).

37. Navrhovateľ v odvolaní namietol, že podľa jeho názoru boli v návrhu osvedčené všetky podmienky na to, aby bol súdom nariadený súpis hnutelných vecí. S takýmto záverom sa odvolací súd nestotožnil a priklonil sa k odôvodneniu okresného súdu, v zmysle ktorého z návrhu osvedčenie všetkých kumulatívnych podmienok upravených v § 672 ods. 2 OZ nevyplýva.

38. Odvolací súd sa stotožnil s okresným súdom v závere, že navrhovateľ osvedčil existenciu nájomného vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom. Táto vyplýva z priloženej nájomnej zmluvy aj z dodatku č. 4, ktoré predložil navrhovateľ spolu s návrhom. K uvedenému záveru dospel aj okresný súd, ktorý konštatoval, že má preukázanú podmienku existencie nájomného vzťahu medzi nájomcom a prenajímateľom.

39. Po preskúmaní rozhodnutia okresného súdu na základe podaného odvolania však dospel odvolací súd k záveru, že z návrhu nevyplýva osvedčenie jednej zo základných podmienok aplikácie § 672 ods. 2 OZ, na základe ktorého je prenajímateľ oprávnený domáhať sa súpisu osobou poverenou súdom. Tým základným predpokladom je, že nájomca sa sťahuje alebo že sa odstraňujú veci napriek tomu, že nájomné nie je zaplatené alebo zabezpečené. Z citovaného ustanovenia zákona je zrejmé, že na aplikáciu § 672 ods. 2 OZ je nevyhnutné, aby nájomca už v čase zadržania vecí vykonal objektívne úkony smerujúce k odstráneniu vecí, resp. k presťahovaniu sa z prenajatej nehnuteľnosti. Z podstaty vecí vyplýva, že stačí, ak vykonáva prípravné úkony, ak by už sťahovanie prebehlo, nebolo by možné súpis vecí vykonať. Avšak zároveň nestačí len dohad o tom, že nájomca by sa teoreticky mohol chcieť presťahovať, alebo presunúť veci umiestnené v prenajatej nehnuteľnosti.

40. Navrhovateľ v návrhu osvedčoval základnú podmienku, že nájomca sa sťahuje alebo odstraňuje veci výlučne vetou „navrhovateľ má informácie o tom, že povinný má prevádzku v nebytovom priestore zatvoriť a presunúť na iné miesto“. Z uvedenej vety rozhodne nevyplýva, že povinný sa už sťahuje z uvedeného priestoru, že už presúva veci z uvedeného priestoru, alebo že aspoň vykonáva úkony k tomu smerujúce. Z vety uvedenej navrhovateľom vyplýva iba toľko, že navrhovateľ má informácie, že povinný má prevádzku zatvoriť a má ju presunúť na iné miesto. V danom prípade tak ani nebolo uvedené skutkové tvrdenie, z ktorého by vyplývalo, že nájomca sa už sťahuje alebo už odstraňuje veci. Skutkové tvrdenie smeruje k tomu, že prenajímateľ má informáciu (nie je zrejmé z čoho tú informáciu čerpal, z akého zdroja) o tom, že nájomca „má prevádzku zatvoriť a má ju presunúť“, pričom nie je zrejmé, či formulácia „má prevádzku zatvoriť“ znamená, že sám nájomca oznámil prenajímateľovi zatvorenie prevádzky, alebo či nájomca začal fyzicky veci z prevádzky sťahovať.

41. Navrhovateľ navrhol vypočutie osôb, ktoré by podľa jeho tvrdenia mohli potvrdiť informáciu, že povinný „má prevádzku zatvoriť a presunúť“ až v odvolacom konaní. Z odvolania však nevyplýva, že by mu objektívne okolnosti bránili priložiť vyjadrenia osôb, ktoré navrhol vypočuť, už k návrhu na nariadenie súpisu hnutelných vecí. Vyjadrenia osôb, ktorých navrhuje vypočuť, mohli byť v písomnej podobe priložené k návrhu a nie je zrejmé, čo navrhovateľovi bránilo takýmto spôsobom osvedčiť svoje tvrdenie. Nahrádzať jeho aktivitu v odvolacom konaní už nie je v zmysle Civilného sporového poriadku prípustné. Odvolací súd posudzuje návrh na nariadenie súpisu vecí analogicky ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia výlučne k takému stavu, ako ho posudzoval okresný súd. Okresný súd dospel k správne záveru, že z formulácie, že „prenajímateľ má informácie o tom, že povinný má prevádzku zatvoriť a presunúť“ nie je možné dospieť k záveru, že tak nájomca skutočne činí. V tomto rozsahu tak navrhovateľ v návrhu neunesol povinnosť osvedčiť splnenie zákonnej podmienky, že nájomca sa sťahuje, alebo že sa odstraňujú veci. Okresný súd mu preto nemohol vyhovieť a nariadiť súpis hnutelných vecí.

42. Pokiaľ ide o preukázanie existencie pohľadávky, navrhovateľ v odvolaní správne namietol, že nie je od neho možné požadovať negatívny dôkaz, pretože nie je možné preukázať, že nájomné zaplatené nebolo. Z odôvodnenia okresného súdu však vyplýva, že okresný súd mal pochybnosti - a teda ho nepovažoval za osvedčené - tvrdenie navrhovateľa o výške dlhu odporcu v súvislosti s nájomným. Navrhovateľ v návrhu veľmi stručne skonštatoval, že mu odporca dlhuje ku dňu podania návrhu 15.122,- Eur s DPH, pričom žiadnym spôsobom bližšie nešpecifikoval, ktoré konkrétne nájomné to je, za aké obdobie, teda či ide o nájomné, ktoré odôvodňuje aplikáciu skráteného konania prostredníctvom

vykonania súpisu hnuiteľných vecí. Pokiaľ sa konanie o súpis hnuiteľných vecí analogicky riadi konaním o nariadenie neodkladného opatrenia, ako sa toho správne domáhal aj sám navrhovateľ, už z návrhu by mala byť zrejماً určitá črta nevyhnutnosti bezodkladne upraviť pomery, a to na základe skutkového stavu, ktorý takýto zásah vyžaduje. Preukázaná dohoda o výške nájomného nemá žiadnu vypovedaciu hodnotu vo vzťahu k otázke, či je toto nájomné splatné a za aké obdobie. Nevypovedá tiež nič o tom, či je nájomné zabezpečené, pričom podľa § 672 ods. 2 OZ sa nemôže prenajímateľ domáhať postupu podľa tohto ustanovenia, ak nájomné síce nie je zaplatené, ale je zabezpečené. Preto odôvodnenie okresného súdu, že navrhovateľ nepredložil dôkaz ohľadom výšky a splatnosti nájomnej sumy má svoje opodstatnenie. Nesprávnym bolo však konštatovanie okresného súdu, že nepredložil dôkaz ohľadom existencie dlhu, pretože ako bolo vyššie uvedené, takýto dôkaz ani predložiť nie je možné.

43. Okresný súd v zamietnutí návrhu upozornil, že navrhovateľ vymedzil súpis vecí, ktorých sa domáha tým, že sa jedná o technické vybavenie a stroje. Ich bližšiu špecifikáciu súdu nepredložil. Navrhovateľ v odvolaní namietol, že zo zákonného ustanovenia Občianskeho zákonníka nevyplýva predložiť súpis vecí, o ktorých spísanie žiada súd, pričom poukázal na to, že práve tento súpis vecí má uskutočniť súdom poverená osoba.

44. Z ustanovenia § 672 ods. 2 OZ je zrejماً, že žiadať o súpis osobou poverenou súdom môže prenajímateľ iba na základe toho, že zadržal veci nájomcu na vlastné nebezpečenstvo. O súpis tak žiada v čase, kedy je zrejماً, ktoré veci nájomcu zadržal. Vymedzenie hnuiteľných vecí tak, ako ho urobil v petite návrhu navrhovateľ, ktorý požiadal, aby súd vydal poverenie na vykonanie súpisu „zadržaných hnuiteľných vecí povinného“ je všeobecným vyjadrením, z ktorého vôbec nie je zrejماً, aké hnuiteľné veci zadržané boli, pričom pokiaľ skutočne došlo k zadržaniu týchto vecí, navrhovateľ už musí byť schopný identifikovať, ktoré konkrétne veci sú zadržané. Pokiaľ ide o „technické vybavenie a stroje“, navrhovateľ musí byť schopný špecifikovať, ktoré technické vybavenie a stroje sa v nehnuteľnosti odporcu nachádzajú a práve o ich súpis mal požiadať. Výroková veta rozhodnutia súdu musí byť dostatočne určitá, aby bolo súdne rozhodnutie vykonateľné. Návrh, z ktorého vyplýva, že by mohli byť spísané úplne všetky zadržané hnuiteľné veci povinného nachádzajúce sa v určitej nehnuteľnosti, pričom nie je zrejماً ktoré zadržané veci to sú, či medzi nimi sú aj veci, ktoré nemôžu podliehať súpisu hnuiteľných vecí (napr. veci osobného charakteru), by smeroval k nevykonateľnému výroku. Okresný súd preto správne konštatoval, že navrhovateľ nepredložil bližšiu špecifikáciu vecí, spísania ktorých sa domáha.

45. Ohľadom posúdenia lehoty na uplatnenie nároku na vykonanie súpisu hnuiteľných vecí sa odvolací súd nestotožnil so záverom odvolateľa, že z nijakého právneho predpisu nevyplýva, že by súd nemohol vydať poverenie na výkon súpisu hnuiteľných vecí, ak by takýto návrh bol podaný po uplynutí lehoty 8 dní od zadržania vecí.

46. Z ustanovenia § 672 ods. 2 OZ vyplýva, že prenajímateľ môže žiadať o súpis hnuiteľných vecí osobou poverenou súdom, avšak iba za predpokladu, že medzi navrhovateľom a odporcom bol nájomný vzťah a zároveň sú kumulatívne splnené zákonné podmienky:

1. nájomca sa sťahuje alebo sa odstraňuje veci,
2. nájomné nie je zaplatené alebo zabezpečené,
3. prenajímateľ už zadržal veci na vlastné nebezpečenstvo,
4. do 8 dní od zadržania vecí na vlastné nebezpečenstvo požiadal o súpis osobou poverenou súdom.

47. Pokiaľ tieto podmienky prenajímateľ nedodrží, platí že tieto veci musí nájomcovi vydať, v dôsledku čoho mu záložné právo nadobudnuté na základe § 672 ods. 1 OZ k hnuiteľným veciam zanikne. Preto lehota 8 dní je v danom prípade zásadná.

48. Navrhovateľ by pritom 8-dňovú lehotu na podanie návrhu dodržal, pretože pokiaľ došlo k uplatneniu zádržného práva 27.02.2020 a v zmysle doručky založenej na čl. 14 bol návrh na vykonanie súpisu hnuiteľných vecí doručený okresnému súdu dňa 05.03.2020, tak 8-dňová lehota by na podanie návrhu dodržaná bola. Okresný súd však správne konštatoval, že z návrhu žiadnym spôsobom nie je osvedčené, že k uplatneniu zadržiacieho práva dňa 27.02.2020 skutočne došlo, pretože túto skutočnosť navrhovateľ neosvedčil žiadnym vyhlásením osôb, ktoré by toto zadržiacie právo vykonávali. Samotné zadržanie vecí tiež v návrhu nijak osvedčené nie je, je iba stručne konštatované v

zátkorke, kedy je uvedený, že zádržné právo bolo po prvý raz uplatnené dňa 27.02.2020. Akou formou bolo uplatnené, nie je zrejmé.

49. Na základe uvedeného tak odvolací súd dospel k záveru, že i keď okresný súd aplikoval nesprávnu procesnú normu, vzhľadom na skutočnosť, že návrh posudzoval v zmysle hmotnoprávneho ust. § 672 ods.2 OZ správne, toto pochybenie okresného súdu nepredstavovalo také porušenie práv navrhovateľa, ktorým by mu bolo odňaté právo na spravodlivý súdny proces. Naopak, pokiaľ by okresný súd vyhovel tomuto návrhu napriek tomu, že neboli osvedčené hmotnoprávne podmienky upravené v § 672 ods.2 OZ, neoprávnene by zasiahol do práv odporcu.

50. Odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 1 CSP odvolacími dôvodmi viazaný, preto rozhodnutie okresného súdu preskúmal iba v rozsahu dôvodov, uvedených v odvolaní.

51. Okresný súd na základe správne zistil, že v návrhu na nariadenie súpisu hnutelných vecí neboli osvedčené podmienky jeho nariadenia v zmysle § 672 ods. 2 OZ, preto odvolací súd rozhodnutie okresného súdu, ktoré je vo výroku vecne správne, podľa § 387 CSP potvrdil.

52. V odvolacom konaní bol úspešný odporca, avšak odporcovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že ich odporcovi nepriznal.

53. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).